

«І знову шкуру дерете З братів незрящих, гречкосіїв...»

Щоб цього не відбувалось - депутат любого рівня не має мати жодного «шкурного» інтересу з депутатської діяльності.

Кандидати в депутати мають відповідати певним критеріям і можуть бути відкликаними у будь-який час, якщо зраджено виборцям чи своїм (партійним) програмним обіцянкам.

Народні депутати мають бути дійсно -

народними, а місцеві - реально місцевими. Депутати зобов'язані спілкуватись (вивчати стан, проблеми і давати пропозиції) між собою, особливо по-вертикалі... Депутати Верховної Ради - слуги для всієї держави; обласні - для всієї області; районні - для всього району, а депутати місцевих рад - конкретно є слугами для даної місцевості. Всі вони мають знати проблеми своїх виборців і шляхи їх вирішення, особливо тієї конкретної місцевості, яку вони уособлюють та в цілому по відповідному рівню ради.

Депутати всіх рівнів (особливо на вісімнадцятому році незалежності) мають бути, як всі громадяни України, «доторканими» і нести відповідальність за скоїні вчинки. При цьому їм має бути забезпечено гарантоване і беззаперечне вільне право висловлення своїх думок в державних та місцевих засобах масової

інформації, за винятком тих, які носять антидержавний, антигуманний та злочинний характер.

Проте, якщо будь-хто з кандидатів у депутати, чи з обраних депутатів буде натякати, заявляти або стверджувати виборцям, що на окрузі (дільниці) він має щось конкретно збудувати або ще щось коштовне створити лише для даної виборчої одиниці ..., то це означає, що він як депутат планує вкрати обітцяне десь - у інших виборців і притягнути на свій округ...

Слід зауважити, що така позиція, в тому числі й з боку виборців, які хочуть таких обітцянок, дає йому (депутату) одночасне право красти для себе ще більше.

Ось чому їм потрібні продажні можири тарні оєруги, чи брехливі програми виборчих партій (блоків, кандидатів) тощо...

З цих аксіом випливає простий рецепт:

Нехай такий обітцяльник буде чи створює як підприємець, а не як депутат.

Громадяни - виборці, в свою чергу, перестають купуватися на будь-які обітцянки і обирають лише чесних, патріотичних, грамотних та відданих загальній справі людей...

Про противників чесної, розумної та відданої влади в Україні Кобзар писав:

«Заміс[т]ь пива праведную
Кров із ребер точать.
Просвітити, кажуть, хочуть
Материні очі
Современними огнями.
Повести за віком,
За німцями, недоріку,
Сліпую каліку.
Добре, ведіть, показуйте,
Нехай стара мати
Навчається, як дітей тих
Нових доглядати.»